

budssager blive indhentet en ekstern ekspertudtalelse om grundvurderingen. Ekspertudtalelsen bliver hermed obligatorisk, og som en konsekvens heraf udgår virksomhedens adgang til at stille spørgsmål til eksperterne, ligesom det præciseres, at heller ikke Miljøstyrelsen kan stille dem spørgsmål.

Ekspertudtalelsen indhentes på foranledning af Miljøstyrelsen, når en eventuel udtalelse fra ansøgeren er gennemgået, og dermed et eventuelt tillæg til grundvurderingen er udarbejdet. Forslaget indebærer således, at virksomheden får mulighed for inden seks uger at fremkomme med en udtalelse til Miljøstyrelsens grundvurdering, hvorefter eksperthen har tre måneder til at afgive udtalelse om grundvurderingen. Hvis virksomheden benytter sig af adgangen til at afgive udtalelse, vil udtalelsen og Miljøstyrelsens vurdering heraf tilgå eksperthen i form af ovennævnte tillæg til grundvurderingen. Blandt andet på baggrund heraf drøfter Bekæmpelsesmiddelrådet sagen.

De specielle bemærkninger til § 35 e dels ændrer og dels præciserer eksperternes opgave yderligere, idet eksperterne for fremtiden skal afgive en udtalelse, der kan sammenlignes med den udtalelse, der afgives om fagfællers videnskabelige artikler før offentliggørelsen eller afgives om en Ph.D.-afhandling. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til § 35 e.

III. Forslagets konsekvenser

1. Administrative og økonomiske konsekvenser

Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 115 af 20. februar 1995 ophæves ved lovens ikrafttræden.

Omfanget af sagsbehandlingen i Miljøstyrelsen i forbindelse med administrationen af forbudsproceduren vil ikke blive ændret nævneværdigt.

Lovforslaget medfører ingen økonomiske konsekvenser for staten, idet honoraret til eksterne eksperter dækkes af provenuet fra den afgift på bekæmpelsesmidler, importører og danske producenter betaler.

Det er vanskeligt at vurdere omkostningerne vedrørende honorering af de eksterne eksperter, idet antallet af forbudssager ikke kan forudsiges med nogen større sikkerhed. Det kan endvidere ikke forudsiges, hvilket tidsforbrug der medgår, da det afhænger af problemstillingerne i de konkrete sager.

Hvis det dog eksempelvis forudsættes, at der årligt indhentes ti ekspertudtalelser, anslås den samlede årlige udgift at andrage i størrelsesorden 100.000–200.000 kr.

2. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget præciserer den administrative ramme, der blev fastlagt i bemærkningerne til lov nr. 438 af 1. juni 1994. Forslaget muliggør, at markedsføring og anvendelse af de særligt sundhedsfarlige eller miljøskadelige midler hurtigere og mere effektivt end under de gældende regler kan hindres. Som for lov nr. 438 gælder, at forslaget er en opfølgning af målsætningen i miljøministerens handlingsplan for bekæmpelsesmidler fra 1986 om, at særligt sundhedsfarlige eller miljøskadelige bekæmpelsesmidler ikke må sælges og anvendes i Danmark.

I Danmark betragtes alt grundvand som potentielt drikkevand. De tidligere års brug af bekæmpelsesmidler og eventuelle skader som følge deraf kan ikke ændres med lovforslaget, og det kan forventes, at forurening stammende fra tidligere brug kan bestå i årtier. Desuden går der ofte lang tid fra brug af bekæmpelsesmidler, til forurening kan konstateres, fordi grundvandet dannes over lange tidsrum. Det ønskes ikke at gennemføre en omfattende og særdeles udgiftskrævende rensning af grundvandet, før det kan bruges som drikkevand.

Når salg og anvendelse af uacceptable bekæmpelsesmidler forhindres, mindskes belastningen af sundhed og miljø. Af de konkrete sager fremgår, hvilke uønskede sundheds- eller miljømæssige effekter det pågældende middel har, og som ved et forbud kan undgås.

3. Forholdet til EU-regler

Forslaget er som tidligere omtalt en præcisering af den administrative procedure, der blev fastlagt i bemærkningerne til lov nr. 438 af 1. juni 1994. Forslaget indeholder derfor ikke regler, der selvstændigt skal vurderes i forhold til EU's regler om bekæmpelsesmidler, herunder direktiv 91/414/EØF med bilag I-VI (PBM-direktivet), der indeholder regler for markedsføring af plantebeskyttelsesmidler.

Vurderingen af denne gruppe bekæmpelsesmidler sker fortsat i henhold til overgangsreglen i art. 8, stk. 2, hvilket blandt andet medfører, at medlemsstaterne vurderer midlerne på basis af nationale principper, dog inden for rammerne af de helt overordnede principper i art. 4, 1, b). Principperne omtaler for eksempel, at midlerne skal være tilstrækkeligt effektive, og at de ikke må have nogen direkte eller indirekte skadevirkning på menneskers eller dyrs sundhed, på grundvandet eller på miljøet.

PBM-direktivets bilag VI om ensartede principper for godkendelse af plantebeskyttelsesmidler er fastlagt ved direktiv 94/43/EØF. Ifølge PBM-direktivets art. 4, 1, a) skal medlemsstaterne først anvende